

Postanowienie z dnia 21 lipca 2010 r.

III SW 272/10

Odmowa wydania karty do głosowania wyborcy, przy którego nazwisku omyłkowo został złożony podpis innej osoby, stanowi naruszenie art. 2 ustawy z dnia 27 września 1990 r. o wyborze Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej (jednolity tekst: Dz.U. z 2010 r. Nr 72, poz. 467 ze zm.).

Przewodniczący SSN Andrzej Wróbel, Sędziowie SN: Halina Kiryło, Jolanta Strusińska-Żukowska (sprawozdawca).

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 21 lipca 2010 r. sprawy z protestu wyborczego Stefana K. przeciwko ważności wyborów prezydenckich, przy udziale: 1) Przewodniczącego Państwowej Komisji Wyborczej, 2) Przewodniczącego Okręgowej Komisji Wyborczej Nr 23 w Warszawie, 3) Prokuratora Generalnego,

p o s t a n o w i ł:

wyrazić opinię, że zarzut protestu jest zasadny, lecz naruszenie to nie miało wpływu na wynik wyborów.

U z a s a d n i e n i e

Stefan K. wniósł do Sądu Najwyższego w dniu 7 lipca 2010 r. protest wyborczy, w którym zarzucił naruszenie art. 2 ustawy z dnia 27 września 1990 r. o wyborze Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej (jednolity tekst: Dz.U. z 2010 r. Nr 72, poz. 467; zwanej dalej ustawą) i art. 62 ust. 1 Konstytucji RP, przez pozbawienie go prawa do głosowania w wyborach Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej w dniu 4 lipca 2010 r. w Obwodowej Komisji Wyborczej Nr 454 w Warszawie. Wnoszący protest wskazał, że członek komisji odmówił wydania mu karty do głosowania w związku z podpisem widniejącym już przy jego nazwisku w spisie wyborców. Podpis ten nie

był jednak podpisem Stefana K., a tym samym pozbawiono wnoszącego protest prawa do głosowania.

Przewodnicząca Okręgowej Komisji Wyborczej Nr 23 w Warszawie wyjaśniła, że wedle informacji przekazanych przez Przewodniczącego Obwodowej Komisji Wyborczej, podpis przy nazwisku Stefana K. w spisie wyborców został prawdopodobnie złożony przez innego wyborcę, jednakże Komisja nie mogła tego jednoznacznie stwierdzić i stąd odmowa wydania karty do głosowania wnoszącemu protest. Zdaniem Przewodniczącej Okręgowej Komisji Wyborczej, zarzut protestu jest zasadny, albowiem wnoszący go istotnie został pozbawiony możliwości głosowania i nastąpiło to z winy członków Obwodowej Komisji Wyborczej Nr 454 w Warszawie, jednakże bez ich celowego działania, a jedynie na skutek błędu, polegającego prawdopodobnie na niedopilnowaniu złożenia podpisu we właściwej rubryce przez innego wyborcę.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 129 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, wyborcy przysługuje prawo zgłoszenia do Sądu Najwyższego protestu przeciwko ważności wyboru Prezydenta Rzeczypospolitej na zasadach określonych w ustawie z dnia 27 września 1990 r. o wyborze Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej. Zgodnie z art. 73 ust. 3 tej ustawy, wnoszący protest powinien sformułować w nim zarzuty oraz przedstawić lub wskazać dowody, na których opiera swoje zarzuty. Przedmiotem zarzutów na podstawie art. 72 ust. 1 ustawy może być naruszenie przepisów tej ustawy lub dopuszczenie się przestępstwa przeciwko wyborom, jeżeli to naruszenie lub przestępstwo miało wpływ na wynik wyborów.

Zgodnie z art. 2 ustawy, wybory są powszechne; prawo wybierania ma każdy obywatel polski, który najpóźniej w dniu wyborów kończy 18 lat. Biorąc pod uwagę okoliczności w jakich doszło do odmowy wydania Stefanowi K. w dniu 4 lipca 2010 r. karty do głosowania, opisane przez Przewodniczącą Okręgowej Komisji Wyborczej nr 23 w Warszawie, zarzut protestu odnoszący się do naruszenia tego przepisu ustawy należy uznać za zasadny. Wnoszący protest bez żadnych podstaw, prawdopodobnie na skutek braku należytej staranności członków Obwodowej Komisji Wyborczej Nr 454 w Warszawie przy czynności polegającej na dopilnowaniu, ażeby wy-

borca we właściwej rubryce potwierdził podpisem odbiór karty do głosowania, pozbawiony został bowiem czynnego prawa wyborczego.

Stwierdzone naruszenie nie mogło mieć jednak żadnego wpływu na wynik wyborów, albowiem dotyczyło jednego wyborcy, a różnica głosów oddanych na obu kandydatów w ponownym głosowaniu przekroczyła milion (obwieszczenie Państwowej Komisji Wyborczej z dnia 5 lipca 2010 r. o wynikach ponownego głosowania i wyniku wyborów Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej; Dz.U. Nr 122, poz. 828).

Z tych względów Sąd Najwyższy, na podstawie art. 75 ust. 1 i ust. 1a ustawy wyraził opinię jak w postanowieniu.

=====